

Inscripție pe stâlpul porții

Grigore Vieru

De codru și izvor legați
Și frați planetei noastre-ntregi,
Suntem cu rana aliați.
Dar voi? Cu cine?! Cu ce legi?!
Cu ura pentru-al nostru grai,
Cu ura pentru-al nostru plai
Ce v-a primit frumos – pe câți! –
Iar voi așa ne mulțumiți...
În raza candeliei mereu
Sub care sufăr și creez
Noi ne unim cu Dumnezeu.
Dar voi?! Cu cine?! Cu ce crez?!
Cu ura pentru tot ce-i sfânt,
Cu ura pentru-acest pământ
Ce v-a primit frumos – pe câți! –
Iar voi așa ne mulțumiți...
Ai noștri sunt acești stejari –
Așa străbunii mari ne spun.
Suntem cu dânșii solidari.
Cu cine voi?! Cu ce străbun?!
Cu ura pentru-al nostru prag.
Cu ura pentru-acest meleag
Ce v-a primit frumos pe – câți! –
Iar voi așa ne mulțumiți:
Tot cu „baran” și cu „țigan”
De parc-ați fi de-ntâiul sort,
Iar ceilalți – pleavă sau ciurlan,
Pătând al vostru falnic port.
Voi care spuneți supărați,
Că ne hrăniți și ne-mbrăcați,
C-ați dus pe umeri un război,
De parcă nu l-am dus și noi;
Că-n mod neîndoielnic, cert,
(Așa ne spuneți deseori)
Am fost în toate un deșert,
Iar voi l-ați semănat cu flori...
De parcă n-am avea din moși
Un Cânt, un Toma Alimoș,
Un Ștefan sau un Cantemir,
Iar sus Luceafărul martir.
Vă credeți prea de tot grozavi
Și vă uitați chiorâș la Prut
Ce în ai noștri ochi jilavi

Cu toată apa a-ncăput;
Pe-a cărui valuri ce ne dor
Se scutură de-atâta dor
Toți teii lui Mihai cel drag
Si-ntregul doinelor șirag.
Da, suntem mioritic neam,
Venim din Marele Poem,
Noi nu râvnim alt Râu și Ram
Și altă vină nu avem
Decât aceea, domnii mei,
De-a va primi cu vin și miei,
Cu „Să trăiască!” „Să trăiți!” ,
Iar voi așa ne mulțumiți:
Cu țâfnă, cu-njosiri, cu zoi
Și cu venin ce șerpi îl scuip,
Și asta chiar în prag la noi,
În propriul, tristul nostru cuib.
Răbdăm. Dar totul, negreșit,
Pe lume are un sfârșit,
Un capăt toate au sub cer:
Răbdare, umilințe, tăceri...
Da, totul are un sfârșit!
Suntem. Venim. Am răsărit!